

Man har drøftet et af Socialøkonomisk Samfund til Kommissionen indgivet Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg til samlet Behandling af Spørgsmaal om Besættelse af Sekretærstillinger i Ministerierne og de under disse hørende særlige Institutioner. Kommissionen maa mene, at praktisk Prøvetjeneste i paagældende Institution og maaske tillige ved lokale Embedskontorer betyder mere end en saadan teoretisk Bedømmelse, der iøvrigt i ret høj Grad vilde fratage paagældende Institutions Chef Ansvar for Rekruteringen. Kommissionen kan derfor ikke anbefale det forannævnte Forslag.

§ 7, Stk. 1. »Tjenestestilling« rettes til »Tjenestemandstilling«.

Bemærkning til § 7: Rettelsen er rent formel.

§ 8, Stk. 2. »Tjenesteforseelser eller i en i den offentlige Mening vanærende Handling« ændres til »noget af de i §§ 60 eller 61 nævnte Forhold«.

§ 8, Stk. 3. »Ved hver enkelt« rettes til »Forud for den enkelte«.

§ 8. Som nye Stk. 4 og 5 indsættes:

Stk. 4. *Forinden en Tjenestemand afskediges uden Ansøgning, og uden at Afskedigelsen skyldes Sygdom, skal der gives ham Adgang til at udtale sig i Sagen. Saafrømt Forhør er afholdt i Henhold til § 17, skal der dog ikke indhentes yderligere Udtalelse.*

Stk. 5. *Enhver, der afskediges uden Ansøgning, har Ret til efter derom fremsat Begøring at faa skriftlig Oplysning om Afskedigelsesgrunden.*

Bemærkninger til § 8.

Rettelsen til Stk. 2 tilsigter at præcisere til den ene Side, at ikke enhver nok saa ubetydelig Tjenesteforseelse kan berettigge Styrelsen til at afskedige en Tjenestemand uden Varsel, og til den anden Side, at ogsaa de i § 61 nævnte Misligheder, der ikke er vanærende, men dog svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, kan berettigge til øjeblikkelig Afsked.

Ændringen til Stk. 3 tilsigter at fastslaa, at Finansministeriet skal høres om Pensionsspørgsmaal før Afskedigelsen, idet dette er en Betingelse for, at mulig nødvendige Undersøgelser, f. Eks. af lægelig Art, vedrørende Afskedigelsesgrundlaget kan blive foretagne. Det skal i denne Forbindelse udtrykkeligt bemærkes, at det er den enkelte Styrelse og ikke Finansministeriet, der har den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Afskedigelse skal finde Sted eller ej.

Kommissionen har dernæst behandlet Spørgsmaalet om Tjenestemandenes retlige Stilling, særlig de i de hidtidige §§ 5, 8 og 27 nævnte Forhold. Medens man om §§ 5 og 27 skal henviser til paagældende Paragraffer, skal der om Statens Ret til at afskedige Tjenestemænd uden Ansøgning her udtales følgende:

I Grundlovens § 17 er det fastslaaet, at Kongen kan afskedige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven. Undertagelse gælder ifølge selve Grundloven for Dommere og kan ved Lov fastsættes for visse Klasser af Embedsmænd, uden at dette hidtil er sket. Det vil derfor være udelukket ved Tjenestemandsløven at begrænse Afskedigelsesretten, saa at Afskedigelse kun kunde foretages, naar bestemte Grunde forelaa, eller efter Indstilling af en særlig Undersøgelsesmyndighed. Begrænsninger i Retning heraf kendes i visse udenlandske Tjenestemandssystemer; men der er i Kommissionen ingenlunde Enighed om Ønskeligheden af saadanne Grænser, selv om de havde været forenelige med Grundlovens Bud.

Da Statens Afskedigelsesret saaledes er fastslaaet for de øverste — af Kongen udnævnte — Tjenestemænd, vilde der ingen Rimelighed være i ved Tjenestemandsløven at foreslaa Begrænsninger i Adgangen til Afskedigelse af lavere Tjenestemænd, ganske